

תפ"ח 26711/06/11 - מדינת ישראל נגד טל אהרן היני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 26711-06-11 מדינת ישראל נ' היני

בפני כב' השופט זלוצ'ובר - אב"ד
כב' השופטת רז-לוי
כב' השופט חזק
מדינת ישראל : בעניין:

המאשימה

נגד

טל אהרן היני

הנאשם

גזר דין

ניתן לפרסם את גזר הדין, כאשר חל איסור פרסום כל פרט מזהה ביחס למתלוננים ובני משפחתם, לרבות שמם, מקום מגוריהם, מקום לימודיהם או כל פרט אחר שעלול להביא לזיהויים.

השופטת י. רז-לוי

ההליך

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהכרעת דין מיום 10.4.2014 בעבירות של מעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ו-345(א)(1) ובנסיבות סעיף 350; עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1); עבירה של ניסיון למעשה מגונה לפי סעיף 25 וסעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1); עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק, וניסיון למעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) וסעיף 25 לחוק.

כמפורט בהכרעת הדין, הנאשם בשנים 2010-2007 נהג לארח בדירותיו קטינים שהתגוררו בסביבת מגוריו בגילאים שונים, הצעיר מהם כבן 9 והבוגר ביניהם כבן 18. לשם פיתוי הקטינים להגיע לדירתו הנאשם נתן להם לצפות בטלוויזיה בדירה, לשחק במחשב, בסוני פלייסטיישן ואף לעיתים שיחק עימם.

באישום הראשון הורשע במעשים הנוגעים לקטין ד' אשר היה כבן 11 בעת חשיפת מעשיו של הנאשם, הנאשם ביצע בד' מספר מעשים מגונים במשך תקופה לא קצרה, כאשר המעשים בוצעו במעין דפוס התנהגות של הנאשם אשר חזר על עצמו. כך כאשר ד' צפה בטלוויזיה והנאשם ישב לצדו, הנאשם ליטף את ירכיו של ד', הכניס את ידו מתחת למכנסיו ותחתוניו של ד', נגע באיבר מינו, אחז בו והניע את ידו מעלה ומטה, כאשר ד' במקרים מסוימים מנסה להסיט את ידו של

עמוד 1

הנאשם, ואף מבקש מהנאשם שיחדול ממעשיו. ד' סיפר על מספר מקרים בהם הנאשם ביצע זאת בדירתו ופעם אחת במשרדו, כאשר לאחר שחזר ד' לביתו גילה כי הנאשם שלשל לכיסו מטבע של 5 ₪. עוד נקבע, כי הנאשם לעיתים היה מחבק את ד' ומנשק אותו בראש או בלחי.

מקרה נוסף נוגע למין האוראלי שביצע הנאשם בד'. ד' הגיע לביתו של הנאשם והתיישב לראות עמו סרט. הנאשם החל לגעת בד', ללטף אותו והכניס את ידיו מתחת למכנסיו ותחתוניו וד' ניסה להסיט את ידו אל של הנאשם מספר פעמים. אז שאל הנאשם את ד' אם הוא יכול להכניס את איבר מינו של ד' לפיו. ד' בתחילה סירב ולאחר מכן לאור חששו אמר לנאשם שלא אכפת לו והנאשם ביצע בו מין אוראלי. לאחר מכן ביקש ד' מהנאשם לשחק במחשב הנייד והנאשם נתן לו את המחשב לסוף השבוע.

ביחס לאישום זה הורשע הנאשם במספר עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1) לחוק, ומעשה סדום - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1) ובנסיבות סעיף 350 לחוק.

באישום השני הורשע הנאשם בעבירה שבוצעה כלפי ק', קטין יליד 2001, אשר בעת חשיפת התלונה היה כבן 10 והמעשים בוצעו כשהיה כבן 9 וחצי. ק' ביקר אף הוא בדירותיו של הנאשם - באותן השנים. כפי שנקבע בהכרעת הדין, במקרה מסוים בזמן שק' שיחק במחשב בבית הנאשם, הנאשם הרים אותו על הכתפיים ובדרך מישש את גופו מתחת לתחתונים ונגע באיבר מינו.

ביחס לאישום זה הורשע הנאשם בעבירה אחת של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1).

באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה שבוצעה כלפי נ', קטין יליד 1998, אשר היה כבן 12 וחצי בעת חשיפת התלונה. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם הורשע בכך שליטף את נ' בזרועות בכתף מתחת לשרוול חולצתו, בבטנו ובגבו בתנועות סיבוביות מתחת לחולצה, וכן ליטף את נ' בירכיו ונשק לו בצווארו.

ביחס לאישום זה הורשע הנאשם בעבירה אחת של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1) לחוק.

באישום הרביעי הורשע הנאשם בעבירות שביצע כלפי ח', קטין יליד 1996, אשר היה כבן 15 בעת מתן עדותו במטרה. כפי שנקבע בהכרעת הדין, במקרה אחד בדירתו של הנאשם בזמן שח' ישב וצפה בטלוויזיה והנאשם ישב לצדו, הנאשם ליטף את רגלו של ח'. הנאשם החל לקרב את ידו לעבר איבר מינו במטרה לגעת באיבר המין והכניס את ידו מתחת למכנסיו של ח' כמעט עד התחתונים. לאחר מכן ח' קם ממקומו ובכך מנע מן הנאשם להמשיך במעשיו.

ביחס לאישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1) לחוק וניסיון למעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 25 + לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1) לחוק.

באישום החמישי הורשע הנאשם בעבירות שביצע כלפי ד', קטין יליד 1997, אשר בעת שנגבתה אמרתו במטרה בסמוך לאירועים היה כבן 14. כפי שנקבע בהכרעת הדין הנאשם היה נוהג לעסות את גבו וכתפיו של ד'. יום אחד כאשר הנאשם עיסה את גבו ובטנו הוא ירד עם ידיו לאזור הבטן והירך ולכיוון המפשעה במטרה להתקרב לאיבר מינו. ד' אמר לנאשם שיפסיק וקם ממקומו ובכך מנע מהנאשם להמשיך.

ביחס לאישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1) לחוק, ועבירה של ניסיון למעשה מגונה לפי סעיף 25 + לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1)+345(א)(1) לחוק.

באישום השישי הורשע הנאשם ביחס לעבירה שביצע כלפי א', קטין יליד 1993, אשר היה כבן 18 בעת שנגבתה עדותו במטרה. כפי שנקבע בהכרעת הדין הנאשם הורשע בכך שבעת שצפה בדירתו עם הקטין א' בטלוויזיה, החל הנאשם ללטף רגלו של א' תוך שניסה להגיע לאזור איבר המין ואז א' הסיט את ידו של הנאשם וקם.

ביחס לאישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק וניסיון למעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה הדגישה בטיעוניה, כי בקביעת המתחם על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ובין היתר, בעובדה שמדובר בשישה קטינים; במספר רב של עבירות שבוצעו במשך תקופה ארוכה באופן סדרתי תוך ניצול היכרותו עם המתלוננים ואמונם; בעובדה שמדובר בעבירות שנקבע לגביהן עונש מינימום; בשיטתיות, בתכנון ובפיתוי הקטינים.

לפיכך סבורה המאשימה, כי לגבי האישום ראשון - באשר למעשים המגונים - יש לקבוע מתחם ענישה שבין 3-5 שנות מאסר בפועל לכל אחד מהאירועים. באשר לאירוע הנוסף של המעשים המגונים ומעשה הסדום - 5-8 שנות מאסר בפועל; ביחס לאישום השני יש לקבוע מתחם שבין 3-5 שנות מאסר בפועל; ביחס לאישום השלישי יש לקבוע מתחם שבין 8-18 חודשי מאסר בפועל; ביחס לאישום הרביעי - מתחם שבין 2-3.5 שנות מאסר בפועל; ביחס לאישום החמישי מתחם שבין 2-3.5 שנות מאסר בפועל; ביחס לאישום השישי מתחם שבין 6 חודשים עד שנה וחצי מאסר בפועל.

באשר לקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם הוטעם, כי יש להתחשב בכך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו; נוכח מסוכנותו של הנאשם והעובדה שאינו מקבל כל טיפול, יש להתחשב בהרתעתו האישית וכן בשלום הציבור; עמדת המתלוננים והוריהם המבקשים שהנאשם ישלם ויענש על מעשיו. עוד טענה ב"כ המאשימה, כי יש להחמיר את עונשו אף מתוך שיקול של הרתעת הרבים. כמו כן, מאחר ומדובר בעבירות מין בקטינים העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי אין בה להקל עמו. מכאן עתרה להשתת עונשים שיבטאו את עקרון ההלימה וישקפו את הפגיעה בכל אחד מהמתלוננים בנפרד ואת הפגיעה החוזרת בד'. בנוסף, עתרה המאשימה לפסיקת פיצוי למתלוננים בנוסף לעונש שיקבע.

טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בכך שהנאשם לא ביצע את המעשים תוך שימוש באלימות, כאשר מדובר בעבירות שהאחרונה בהם בוצעה לפני 4 שנים. מלבד האישום הראשון, העבירות אינן ברף הגבוה, כאשר אף שבית המשפט קבע כי מדובר במעשה סדום, הרי אין המדובר ברף הגבוה והדבר דומה יותר למעשה מגונה. עוד הטעים ב"כ הנאשם, כי הקטינים שהו ימים רבים בביתו של הנאשם מרצונם החופשי והוא לא ביצע בהם את המעשים באופן שגרתי אלא במקרים חריגים. לדברי ההגנה יש להתחשב בכך שמיד כשהחלה חרושת השמועות הנאשם הפסיק כל קשר עם הקטינים. מבחינת גילם, הם אינם בגיל כה צעיר ומסוגלים לקבל את החלטותיהם בעצמם.

ב"כ הנאשם טען עוד, כי מאחר ומדובר במסכת אחת של אירועים שאינם ברף הגבוה יש להטיל עונש לכל האירועים כמקשה אחת כעונשים חופפים ולא כעונשים מצטברים כאשר יקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות. לדעת ב"כ הנאשם המתחם הוא בין 2 ל-6 שנות מאסר כאשר העונש הראוי הוא במחצית המתחם.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט כי יתחשב בנזק שנגרם לנאשם, בכך שחייו של הנאשם נהרסו, הוא אינו יכול לעסוק בעריכת דין, איבד את כל ממונו וכיום חדל פירעון. הנאשם אף יישא למשך כל חייו אות קין בשל הרשעתו.

עוד הודגשו נסיבותיו האישיות, העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, שירת בצבא 5 שנים והשתחרר בדרגת סגן, התנדב במשמר האזרחי 12 שנה והשתתף בפעילות של "שכר מצווה". כיום הנאשם סועד את אמו בת ה-83 כאשר הוא סעד אף את אביו שחלה במחלה סופנית.

הנאשם שהה במעצר ובמעצר בית תקופה ארוכה ואף לכך יש ליתן משקל. בנוסף נטען, כי יש להתחשב בכך שהתיק התנהל במשך תקופה ארוכה ולא באשמת הנאשם אלא בשל החלפת ההרכב שדן בתיק וחופשת לידה ארוכה של חוקרת הילדים.

באשר לתסקירים צוין, כי אין הוכחה חד משמעית שלאחר כל כך הרבה שנים מעשי הנאשם גרמו נזק לקורבנות כאשר מחקירת הילדים ומעדות חוקרת הילדים לא הוזכרה כל פגיעה בקטינים, ונראה, כי מטרתם היא קבלת פיצוי כספי. כמו כן, לעניין ההרתעה ודאגה לשלום הציבור יש להתחשב בכך שהנאשם גם לאחר שחרורו יהיה תחת פיקוח בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין ועל כן אין להחמיר בעונשו משיקולים אלו.

באשר לפיצוי טען ב"כ הנאשם, כי באם יקבע יש להתחשב בעובדה שהנאשם חדל פרעון וכי מדובר בהליך הפלילי ולא בפיצויים בהליך האזרחי ולכן מבקש שלא יפסקו פיצויים גבוהים.

תסקירי קורבן

הוגשו תסקירי קורבן ביחס לארבעה מן המתלוננים בכתב האישום.

למתלוננים ד' ו-ד' נערך תסקיר נפגעי עבירה משותף בשל היותם אחים. באשר לד' צוין, כי חווה מצוקה קשה בשל הניצול המיני אותו הוא עבר וכי הוא חש בשל מעשים אלו בתסכול ובושה, אף שכלפי חוץ לא ניכר שינוי בהתנהגותו. הוא אינו מוכן לשוחח על הנושא ולכן לא השתלב בטיפול עד כה. באשר לד' צוין, כי מאחר והוא לא נפגש עם עורכי התסקיר לא היה ביכולתם להעריך את מצבו.

ביחס למשפחתם צוין, כי חשיפת העניין יצרה זעזוע בתא המשפחתי וכי ההורים מצויים בכאוס רגשי, כאשר מצב זה עלול להשפיע על משפחתם ובפרט על ד'.

באשר לעונש, ד' והוריו מצפים כי יעשה צדק על ידי בית המשפט, כאשר מבחינתם מדובר בענישה בחומרה בהתאם לעבירות החמורות שבוצעו. עוד צוין, כי אף לאחר שישוחרר ממאסר הם מבקשים כי יימנע כל סיכוי למפגש עם הנאשם.

מתסקיר נפגע העבירה של ק' עולה, כי בסמוך לחשיפת האירוע ק' שינה באופן קיצוני את התנהגותו והפך לילד מסוגר ומכונס. ניכרת פגיעה נפשית גם במשפחתו של ק' בשל הפגיעה בק'. כיום ק' עודנו חש בושה בשל מה שארע לצד תחושת בגידה בשל מעשיו של הנאשם. הוא סובל מתסמינים פוסט טראומטיים ועולה החשש כי דימויו העצמי והמיני נפגע והוא יתקשה לתת אמון באחרים בעתיד. עוד עולה מהתסקיר הפגיעה המשמעותית בתא המשפחתי של ק', אשר משלם מחיר בשל הפגיעה בק'.

עוד צוין, כי ק' חרד מן הנאשם וחושש מיציאתו לחופשי. להערכת כותבות התסקיר, החלטת בית המשפט יכולה לסייע לו בחיזוק תפיסותיו בנוגע לשכר ועונש, לחיזוק ביטחונו ושיפור דימויו העצמי.

מתסקיר נפגע העבירה של ח' עולה, כי מאז חשיפת פגיעתו מתוארת רגרסיה בהתנהגותו. ח' נשר מן הלימודים והשתלב בעבודה, כאשר ייתכן ומדובר בתוצאה של הטראומה שחווה. לח' תסמינים פוסט טראומטיים, הוא חש בושה ואשמה. באשר למשפחתו של ח' צוין, כי ניכרת פגיעה ביחידה המשפחתית, הן בהורים והן באחיו של ח'.

בנוגע לעונש צוין, כי מבחינת ח' ומשפחתו על עונשו של הנאשם לכלול מאסר בפועל לתקופה ממושכת, כאשר בכך יהיה כדי לסייע להשבת תחושת הביטחון וכן ביצירת תשתית שתסייע בתהליך שיקומי.

הערכת מסוכנות

על פי חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות שהוכנה על פי דין, רמת המסוכנות המינית של הנאשם לטווח הארוך היא בינונית. כמו כן צוין, כי עולה חשד לנטיות מיניות כלפי נערים ולסטייה מינית פדופילית גרסיבית אשר פרצה לנוכח נסיבות החיים מסוימות וזמינותם של הקורבנות.

הפקטורים הסטטיים שנמצאו, מקושרים סטטיסטית עם שיעורים גבוהים לרצידיביזם מיני- כך הפגיעה בקורבנות ממין זכר שאינם בני משפחה, כאשר חלק מן הפגיעות בוצעו שעה שהיו ילדים נוספים בבית; בחלק מאירועי העבירה בוצעו מעשים מיניים שונים כלפי אותו הקורבן; העובדה שהקורבנות משתייכים לקבוצות גיל שונות; תקופת ביצוע העבירות

הינה בין שנה לשש שנים.

הפקטורים הדינאמיים בשקלול הערכת המסוכנות הינם - התנערות הנאשם מאחריות לפגיעה בקורבנות והעובדה שאינו חש אשמה כלפיהם; בעיות חשיבה, דבולאצייה של הקורבנות, תפיסת עצמית כקורבן ומזעור חומרת התלונות נגדו. עוד צוין, כי לנאשם אין את הכלים לזיהוי מצבי סיכון והימנעות מהם בעתיד כאשר קרוביו מתקשים להאמין כי ביצע את המעשים ולכן אינם יכולים לסייע לו באבחון מצבי סיכון והימנעות מהם בעתיד. קיים חשד לסטייה מינית ובעיות בזהות המינית שאינן מטופלות, כאשר הנאשם משוכנע שלא נשקפת ממנו מסוכנות מינית, דבר המוכר כמגביר מסוכנות מינית לטווח הארוך.

הערכת מסוכנות מטעם הנאשם

בהערכת המסוכנות שהוגשה על ידי הנאשם ונערכה על ידי מר אלון מרגלית, עובד סוציאלי, פסיכותרפיסט, מנחה קבוצות ומאבחן ומטפל בעברייני מין, נערכה אבחנה בין רמת המסוכנות של הנאשם כלפי קורבנות זרים במקומות ציבוריים ובין רמת מסוכנותו כלפי קורבנות מוכרים במקומות פרטיים, תוך שצוין כי מסוכנותו כלפי קורבנות זרים במקומות ציבוריים הינה נמוכה. באשר לקורבנות מוכרים במקומות פרטיים מסקנתו הייתה כי רמת מסוכנותו הינה בינונית נמוכה עד בינונית, כאשר הסיבה לקביעת מסוכנות בינונית נמוכה עד בינונית כלפי קורבנות מוכרים למרות שהמבחנים האקטואריים הצביעו על רמת מסוכנות נמוכה יותר, הינה בשל "ריבוי המתלוננים והעובדה שטל אינו לוקח אחריות על מעשיו" (עמ' 9 לחוות הדעת). עם זאת, להערכתו ניתן לאיין את מסוכנותו זו במקומות פרטיים על ידי השגחתו של מבוגר אחראי המודע למסוכנותו.

לעמדתו הפקטורים אשר מגבירים את מסוכנותו המינית הינם: המספר הרב של המתלוננים; מתלוננים שאינם בני משפחה; מינם של המתלוננים; קיום של קשר חסר גבולות עם המתלוננים; קבוצות גיל שונות של המתלוננים; עבירות מין מסוגים שונים.

באשר לפקטורים המפחיתים את מסוכנותו המינית של הנאשם צוין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם בקשר לעבירות מין; העבירות בוצעו כלפי מתלוננים מוכרים; במקום פרטי; התרשמות נותן חוות הדעת כי ההליך המשפטי והמעצר מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות לנאשם; העובדה כי הנאשם בעל מסוגלות לנהל קשר זוגי ארוך טווח עם בת זוג, ובעל מסוגלות להתמדה בתעסוקה.

ראיות נוספות מטעם הנאשם

הנאשם צירף שני מכתבים בהם צוין אופיו הטוב. האחד ממר אילן יוגב חברו מזה 20 שנה, אשר מתאר את הנאשם כאדם מיוחד במינו אשר יסייע בכל עת ולכל אחד, איש שיחה מעניין, אינטלקטואל, אמין ונאמן למשפחתו וחבריו. במכתבו ביקש שבית המשפט יתחשב בתרומתו לחברה ופועלו במשך כל השנים וכן בסבלו עד כה.

במכתב נוסף מטעמו של עו"ד סבסטיאן רובין צוין, כי הוא מכיר את הנאשם משנת 2003 על רקע עסקה שנערכה מול

משרדו ולדבריו הנאשם עורך דין ישר, הגון, המקיים את מילתו.

הנאשם צירף תעודות הוקרה מטעם לשכת עורכי הדין על השתתפותו בתוכנית "שכר מצווה", מסמכים רפואיים המעידים על כך שאמו נמצאת במעקב אונקולוגי, וכן מסמכים המעידים על הגבלות שהוטלו עליו בהחלטת רשם הוצאה לפועל ומסמכים המעידים על קושי הכלכלי.

מטעם הנאשם העידה אחות הנאשם הגב' ורדה ארביב. בעדותה ציינה, כי מה שמאפיין את הנאשם הינו טוב לב, אדיבות עזרה ותמיכה, כאשר הנאשם היה מקור גאווה למשפחה שכן הצליח בכל, בלימודים, בצבא והקים משפחה מקסימה. כן סיפרה אחותו שהנאשם תמך באביהם כאשר חלה והיום הוא תומך באמו והוא האח היחיד שגר לידה. המעצר פגע בצורה קשה במשפחתם מבחינה כלכלית, חברתית ונפשית, כאשר האם והילדים נאלצו להתמודד עם המצב.

דין

אחת מאבני היסוד החשובות ביותר בחברה מתוקנת היא יכולתה להגן ולשמור על ילדיה. הצורך להגן על ילדים ולא לפגוע בהם בכל צורה שהיא הוא אינסטינקט טבעי, אנושי המוטמע בדי. אן. אי של כל אדם. כל בר דעת מבין את החשיבות שבהגנה על גופם וביטחונם של ילדים בעולם רצוף סכנות, ואת החשיבות בהגנה על זכותו של כל הורה לגדל את ילדיו בביטחון, בלא חשש כי יהיה מי שינסה לפגוע בהם במכוון תוך ניצול תמימותם.

יפים לעניין זה דבריה של הש' ארבל בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2008):

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים".

הנאשם הורשע במספר עבירות כלפי שישה מתלוננים שונים. סעיף 40ג לחוק קובע לעניין הרשעה במספר עבירות:

"40 (א) ..

(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם".

בהקשר צוין בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2014):

"מדברים אלו עולה כי המחוקק סבר שכאשר בפני בית המשפט מספר מעשי עבירה, באישומים שונים, כלפי קורבנות שונים, אף אם יש בו קווי אפיון דומים - מדובר ב"מספר אירועים" שיש

לקבוע להם מתחמי עונש הולמים נפרדים".

בית המשפט העליון התייחס לרציונאל העומד מאחורי קביעת המחוקק בהתאם לתיקון 113 בקביעת מתחמי ענישה נפרדים במקרים של ריבוי עבירות- "נראה שמטרת הסעיף היא להנחות את בית המשפט ליתן משקל נכבד לכל אירוע עברייני בנפרד, יותר ממה שהיה מקובל עד כה" [ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (04.12.2013)]; וכן ראו: יניב ואקי ויורם רבין "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא", עתיד לראות אור ב- הפרקליט נב (תשע"ג).

במקרה דכאן, אומנם ישנו דמיון בין המעשים שבוצעו כלפי המתלוננים ונסיבות ביצועם. עם זאת המדובר בשישה אישומים שונים שכל אחד מהם נוגע למתלונן אחר, כאשר המעשים עצמם בוצעו במועדים שונים. כל מתלונן על המעשים שבוצעו בו, האופן בו בוצעו, נסיבות ביצועם, גילו של המתלונן מידת, הפגיעה בו שאינה זהה ועוד..

מכל האמור עולה, כי נראה שבמקרה זה חל במלוא עוצמתו הרציונל שעומד בבסיס הצורך לקביעת מתחם לכל אירוע עברייני בנפרד ואין כל מקום לכרוך את כל האישומים, שכן מדובר באירועים מובחנים ובמתלוננים שונים. יצוין, כי בנוגע לאישום הראשון המתייחס למתלונן ד' יש לקבוע מתחם ענישה לביצוע המעשים המגוונים ומתחם ענישה נפרד לעבירת מעשה הסדום, אשר בוצעה במועד אחר ובשל חומרתה לעומת יתר העבירות.

מתחמי הענישה

קביעת מתחם העונש ההולם תעשה בהתאם לעקרון המנחה שנקבע בתיקון 113 הינו: "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב לחוק). על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א)).

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה הינם ביטחונם, שלמות גופם ונפשם של קטינים, הגנה על קטינים, כבוד האדם, צנעת הפרט, ותחושת הביטחון של הציבור בכללותו. הנאשם במעשיו אף פגע באוטונומיה של הקורבנות וחילל את כבודם, פרטיותם וביטחונם של הקטינים ובני משפחותיהם אשר נתנו בו את אמונם ואפשרו לילדיהם לבקר בביתו.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו לאחרונה בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.08.2014)

"הפגיעה שמסבות עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעתם. יפים לעניין זה הדברים שכתבה השופטת ע' ארבל בע"פ 6990/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (10.3.2008):

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר

האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעבריין שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים נגזרת, בין היתר, מנסיבות ביצוע העבירות. במקרה דכאן, הנאשם פגע מינית בשישה מתלוננים שונים, כאשר בחלק מן המקרים לא מדובר בפגיעה חד פעמית ובקטינים שחלקם צעירים מאוד בגילם.

הנאשם אשר התגורר בשכנות אל המתלוננים, רכש את אמונם ואת בני משפחותיהם, וניצל זאת לפגיעה מינית בהם. כפי שצינו בהכרעת הדין: **".. הנאשם יצר עבור המתלוננים מעין מועדון אטרקטיבי בכדי שיוכל למשוך אותם אל ביתו ולבצע את זממו, תוך שהוא מודע לבעייתיות באירוח של אותם ילדים צעירים בביתו"** (עמ' 46 להכרעת הדין). הנאשם אפשר לקטינים להיפגש עם חבריהם בביתו, לשחק במשחקים שונים ולצפות בטלוויזיה. כך משך את הקטינים אל ביתו ויצר את התשתית אשר אפשרה לו לפגוע מינית בקטינים. באופן זה רכש הנאשם את אמונם של הקטינים. גם האופן בו נקט כדי ליצור מגע פיזי עם גופם נעשה באופן הדרגתי כך שהיה מתחיל בנגיעות תמימות יחסית כמו עיסוי וליטופים תוך בדיקת גבולותיו של הילד ורמת התנגדותו ואז היה מסלים את מעשיו ומגיע לנגיעות מיניות באזורים ובאברים אינטימיים.

הנאשם ניסה לרכוש את אמונם ולהגיע לקרבתם על ידי כך שהעניק לילדים דברים שלא היו מושגים על ידם בנקל בביתם. הנאשם היה מודע למעמדו כאדם מבוגר ואחראי, עורך דין במקצועו, בעיני אותם מתלוננים ובני משפחותיהם, אשר לא העלו על דעתם כי הוא מסוגל לבצע מעשים מן הסוג הזה ומתוך כך לא מנעו מילדיהם ללכת לביתו.

האופן המתוכנן בו בוצעו המעשים לאחר שהנאשם טווה את הרשת סביב אותם קטינים והפגיעה החמורה שהייתה אף באמון שהם רכשו לו, אותו רמס ביד גסה כעולה אף מתסקירי הקורבן, מעצימים אף הם את חומרת מעשיו.

חומרה יתרה מצויה אף בכך שמדובר במספר רב של מעשי עבירה, כלפי מספר מתלוננים, בגילאים שונים החל מהמתלונן ק' שהיה כבן 9.5 שנים בעת ביצוע העבירה וכלה במתלונן א' שהיה כבן 18. העובדה כי מדובר במעשים שבוצעו במשך תקופה ארוכה, היינו הנאשם ניהל במשך זמן רב אורח חיים אשר כלל ביצוע עבירות מין בקטינים, מעצימה אף היא את חומרת המעשים.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, יש לתת משקל לנזק שנגרם מביצוע העבירות למתלוננים והפגיעה המשמעותית במהלך התקין של חייהם. משלושת תסקירי המבחן אשר הוגשו ביחס לארבעה מתלוננים ניכרת פגיעה נפשית במתלוננים, המלווה בחרדות, תסמינים פוסט טראומטיים ותחושות של אשם ובושה. כן מתחוורת מן התסקירים הפגיעה בסביבתם הקרובה של המתלוננים ובתא המשפחתי כולו. כך לדוגמא כפי שצוין בעניינו של ק', חל שינוי קיצוני בהתנהגותו, הוא

הפך לילד מסוגר ומופנם, והוא אף סובל מתסמינים פוסט טראומטיים. ק' חווה תחושות אשם, ותחושה קשה של בגידה מצד הנאשם, במיוחד לאור האמון שנתן בו. עוד צוין, כי באשר לתפקודו בעתיד קיים חשש שדימויו העצמי והמיני נפגע והוא יתקשה לתת אמון באחרים, דבר שעלול להקשות על השתלבותו בחברה.

באשר לד' צוין, כי הוא מוצף בתחושות של תסכול ובושה על המעשים שביצע בו הנאשם. הוא אינו מוכן לשוחח על הנושא ולכן אף לא השתלב בטיפול כלשהו. ביחס לח' צוין כי חלה מאז רגרסיה בהתנהגותו והוא עזב את ספסל הלימודים כאשר ייתכן והדבר נובע מהטראומה שחווה. כמו כן, נראה כי הוא סובל מתסמינים פוסט טראומטיים המאופיינים במחשבות טורדניות והימנעות, ואף סובל תחושת אשם ובושה.

בתסקירים ישנה אף התייחסות לפגיעה במשפחותיהם של המתלוננים, אשר סובלות מתחושות חרדה, חוסר ביטחון וחשש יתר מפגיעה בילדיהם. כך צוין באשר לאמם של ד' ו-ד' כי היא מפגינה תסמינים של פוסט טראומה, כאשר היא חשה חוסר אימון ותסכול בכך שלא הצליחה למנוע סבל מילדיה. מה שאירע לילדיה משליך על אופן התנהלותה כיום, כאשר הקשיים הרגשיים השפיעו לרעה על האווירה הכללית בבית.

באשר למידת הפגיעה והנזק הנגרם לקורבנות עבירות מין בייחוד כאשר המדובר בקטינים אין לנו אלא להפנות לדברי בית משפט העליון בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.07.2012):

"אומנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

מנגד, התחשבנו בכך שהנאשם לא ביצע את המעשים תוך שימוש באלימות או איומים כלפי המתלוננים ובכך שחלק מן המעשים אינם ברף הגבוה של עבירות המין.

באשר למדיניות הענישה בעבירות מין המבוצעות כלפי קטינים הרי שמדיניות הענישה הינה מחמירה ביותר ומשקפת את הגיבוי והסלידה החברתית והציבורית מעבירות מסוג זה וכן את הצורך החשוב בהגנה על קטינים חסרי ישע.

"בית משפט זה עמד על חומרתן הרבה של עבירות מין המבוצעות כלפי קטינים, ועל החשיבות שבהוקעתן [ראו: ע"פ 3648/04 פלוני נ' מדינת ישראל (15.9.2005), עמוד 14 לפסק הדין], בין היתר באמצעות השתת עונשים חמורים על מבצעה [ראו למשל: ע"פ 5084/12 שקורי נ' מדינת ישראל (15.9.2013), פסקה 23 לפסק הדין; ע"פ 2879/12 פלוני נ' מדינת ישראל (17.10.2013), פסקה 12 לפסק הדין; ע"פ 1859/11 קהלני נ' מדינת ישראל (13.5.2012), פסקה 7 לפסק הדין]. עוד נפסק כי בעבירות מסוג זה יש להעניק בכורה לשיקולי גמול והרתעה ונסיבותיו האישיות של העבריין יזכו למשקל מופחת [ראו: ע"פ 2056/09 פלוני נ' מדינת ישראל (27.5.2009), פסקה 29 לחוות דעתו של השופטס' ג'ובראן]..." [ע"פ 433/13 מדינת ישראל נ' פלוני (02.06.2014)].

עם זאת הענישה המוטלת על נאשמים בעבירות מין בקטינים מתפרשת על פני מנעד רחב, שכן כל מקרה על נסיבותיו, מהותם של המעשים, גילם של הקטינים, פער הגילאים בין מבצע העבירות לקורבן, תוצאותיהם והישנות העבירות ונסיבות ביצוע העבירות.

בחנית מדיניות הענישה במקרים הדומים לענייננו מלמדת כי הוטלו עונשי מאסר משמעותיים.

כך למשל בע"פ 7720/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.11.2014) הורשע המערער בביצוע מעשים מגונים בקטין שעבד בפיצרייה בבעלותו כאשר חלק מן המעשים היו מוסכמים בתמורה לתשלום כספי ובמעשים שביצע בקטינים אשר התאמנו אצל המערער שהיה מאמן כדורגל. המעשים בהם הורשע - חיבוק מאחור, מישוש איבר המין, עיסוי הרגלים וביצוע מין אוראלי בקטינים. המערער הודה במסגרת הסדר טיעון ובית המשפט העליון דחה הערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר גזר עליו 8 שנות מאסר בפועל.

בת"פ 14026-02-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.7.2013) גזר בית המשפט המחוזי בירושלים על הנאשם 6 שנות מאסר בפועל לאחר שהורשע במספר רב של מעשים מגונים, שבוצעו כלפי ארבעה מתלמידיו בכך שהושיב אותם על ברכיו תוך צפייה בסרט ומישש את איבר מינם, לעיתים הצמידם לאיבר מינו ובאחד המקרים ביקש מהמתלונן לשכב לצדו והוא נגע באיבר מינו של הקטין. קיימות נקודות דמיון בין תיק זה לענייננו ביחס לאופי המעשים, המקום בו נעשו ומספר המתלוננים, למעט העובדה שבענייננו מתווסף מעשה הסדום החמור יותר.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, כאשר חלקם יכול לסייע לבחינת מתחם הענישה הראוי בענייננו. בתפ"ח 42327-01-13 **מדינת ישראל נ' נצרום** (12.3.2014) הורשע הנאשם בביצוע עבירות של מעשים מגונים וגרם מעשה סדום בשלושה קטינים ונדון ל-8.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט שם קבע מתחם בין 1-3 שנות מאסר, באשר לכל אירוע בו ביצע הנאשם מעשים מגונים בקטינים בכך שסיבן את גופם ושפשף את איבר מינם בזמן שהיו במקלחת. כמו כן נקבע מתחם ענישה לכל אירוע בו בוצע גם מעשה מגונה וגם גרם מעשה סדום מתחם שבין 5-8 שנים.

בפ"ח 1151/09 **מדינת ישראל נ' מנשיר משייב** (7.1.2014) - הנאשם ביצע מעשים מגונים בשלושה מקרים בילדה בת 9 אותה חיבק, הוציא את איבר מינו וחיכך אותו בבטנה תוך ליטוף ביטנה, והצמיד את ידה לאיבר מינו, כאשר שם הנאשם היה אחראי על הקטינה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם לכל אירוע של 2-4 שנות מאסר בפועל ולמכלול האירועים - 3.5-6 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל.

בת"פ 834-08-11 **מדינת ישראל נ' אמויאל** (10.6.2013) - הורשע הנאשם במעשים מגונים כאשר חיכך את איבר מינו באיבר מינו של קטינות בנות 6-8. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 18-36 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מהאירועים וגזר על הנאשם עונש של 6.5 שנות מאסר בפועל.

בפ"ח **מדינת ישראל נ' עדי ליסק** (25.10.2009) - הורשע הנאשם בביצוע מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 14 - בכך שנגע בירכיה תוך כדי נסיעה ולחץ על איבר מינה, חיבק אותה, דגדג אותה בבטנה ברגליה ובין ירכיה והשכיבה על הרצפה ונגזרו עליו 5 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 3859/12 פלוני נ' מדינת ישראל (31.01.2013) - נגזרו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל בגין מספר מעשים מגונים שביצע ב-4 קטינות בגילאים 13-16 שנים, כאשר דובר במעשים שכללו מישוש החזה, נשיקה על הכתפיים והצוואר ועל השפתיים, ליטוף שיער, הגב, הרגלים והכתפיים וניסיון למשש איבר המין של בת משפחה.

אף ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין, חלקם לא היו רלוונטיים לענייננו שכן מדובר היה במקרים קלים יותר ומחלקם ניתן לגזור את העונש ההולם לענייננו. כך למשל בע"פ 3659/13 פלוני נ' מדינת ישראל (24.3.2014) נגזרו על המערער (בן 67) 36 חודשי מאסר בפועל בשל מעשים מגונים שביצע בקטינה שטרם מלאו לה 14 כאשר היה מוריד את בגדיה, מפשיל מכנסיו ותחתוניו ומחכך את איבר מינו בישבנה ומלקק את איבר מינה בפיו, כאשר שם המדובר היה בקטינה אחת ולא במספר רב של קורבנות כפי שבמקרה דכאן.

ברע"פ 8257/12 פלוני נ' מדינת ישראל (15.11.2012) - הוטלו על המערער 21 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע שתי עבירות של מעשים מגונים, כאשר בענייננו המדובר במספר רב יותר של מקרים ומתלוננים.

בע"פ 3182/13 חיים פרץ נ' מדינת ישראל (19.12.2013) - נגזרו על המערער 26 חודשי מאסר בפועל לאחר שביצע מעשים מגונים בקטינה בשעה שישנה במיטתה - נשק לפיה, נגע בגבה, ברגליה, הכניס ידיו מתחת לתחתוניה ונגע בישבנה ואף ניסה לגעת באיבר מינה וליטף את חזה.

באשר ליתר פסקי הדין הרי שהנסיבות שונות מאלו בענייננו ולא ניתן להקיש מהם באשר לעונש הראוי במקרה זה.

נדגיש, כי בענייננו קיימת נסיבה משמעותית לחומרא אשר אינה באה לידי ביטוי בפסקי הדין שפורטו לעיל והיא בעובדה שמדובר בשישה קטינים שונים שנפגעו, ובכך שהנאשם משך את הקטינים אל ביתו והפך אותו למעין מועדון עבורם והכל לצורך ניצולם לסיפוק דחפיו המיניים. עוד יובהר, כי בחלק מפסקי הדין שצוינו לעיל הנאשמים הודו ולקחו אחריות על מעשיהם ואף חסכו את העדת המתלוננים, דבר שיש בו כדי להוות נסיבה המצדיקה הקלה בעונשם, נסיבה שאינה חלה בענייננו של הנאשם.

נוכח האמור, לאחר ששקלנו את נסיבות המקרה שבפנינו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות ביצוע העבירה, במידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאנו כי מתחמי הענישה הראויים לכל אחד מן האישומים הינם:

ביחס לאישום ראשון - הנאשם הורשע במספר עבירות של מעשה מגונה ובמעשה סדום. בהתחשב בערכים המגונים בהם פגע הנאשם במסגרת אישום זה; בשים לנסיבות ביצוע העבירות ובכך שמדובר בקטין שהיה בגיל צעיר שבוצעו בו המעשים (כבן 10-11), כאשר הנאשם אף העניק לד' טובות הנאה בתמורה כביכול למעשים המיניים כביכול כגון מטבע של 5 שקלים והשאלת מחשבו הנייד האישי; ובשים לב לנזק המשמעותי שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות למתלונן ולמשפחתו, מתחם הענישה ההולם באשר לעבירות של מעשה מגונה עומד על מנעד שבין 2 - 4 שנות מאסר. באשר למעשה הסדום בשים לב לנסיבות ביצועו שאינן מן החמורות ביותר הרי מתחם הענישה ההולם עומד על מנעד שבין 4 - 7 שנות מאסר בפועל.

ביחס לאישום שני - הנאשם הורשע בעבירה של מעשה מגונה בקטין ק' אשר היה כבן 9.5 בעת ביצוע העבירה כאשר המעשה המגונה כלל נגיעה באבר מינו. בהתחשב בערכים המוגנים בהם פגע הנאשם; בנזק הרב שנגרם מביצוע העבירה לאור המפורט בתסקיר הקרבן; בגילו הצעיר של המתלונן; מתחם הענישה ההולם עומד על מנעד שבין 2 - 3 שנות מאסר בפועל.

ביחס לאישום השלישי - הורשע הנאשם בעבירה שבוצעה כלפי הקטין נ' אשר היה כבן 12 בעת ביצוע העבירות, שלא בהסכמתו החופשית. בהתחשב בערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בגילו הצעיר של הקטין, ובנזק שנגרם מביצוע העבירה כעולה מתסקיר הקרבן, מתחם הענישה ההולם עומד על מנעד שבין 8 - 16 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לאישום הרביעי והחמישי - בכל אחד מהאישומים אלו הורשע הנאשם בעבירה אחת של מעשה מגונה בקטינים מתחת לגיל 16 ואף בעבירה של ניסיון לביצוע מעשה מגונה. בהתחשב בערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במסגרת אישומם אלו; נסיבות ביצוע העבירות; בהתחשב בגילם של הקטינים אשר היו כבני 14 ו 15 בעת ביצוע העבירות; ותוך התחשבות במדיניות הענישה הנוהגת, ומתחם הענישה ההולם בגין העבירות של מעשה מגונה וניסיון למעשה מגונה בכל אחד מהאישומים עומד על מנעד שבין 1 - 2 שנות מאסר בפועל.

אישום שישי - ביחס לאישום זה הורשע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה וניסיון לביצוע מעשה מגונה במי שהיה מעל גיל 16 בעת ביצוע המעשים. בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה; נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת מתחם העונש ההולם ביחס לאישום זה עומד על מנעד שבין 8 - 16 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בגבולות מתחמי הענישה

לאחת קביעת מתחמי העונש ההולמים, יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שנקבע (סעיף 40ג(ב)). בגזירת עונשו של הנאשם על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק).

לחובתו של הנאשם יש לזקוף את העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא עשה כל מאמץ על מנת לתקן את תוצאות מעשיו. נוסף לכך, הנאשם במהלך כל המשפט ניסה להכפיש את שמם של המתלוננים ובייחוד את שמו ואופיו של המתלונן באישום הראשון כאשר הוא מנסה להציג אותו כילד בעייתי אשר בדה את הסיפור מליבו בשל קנאתו בילד אחר.

אכן, אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שבחר לכפור באשמה ולנהל את ההליך, שכן בהתאם לסעיף 40יא(6) "כפירה באשמה וניהול המשפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו" והנאשם אף זוכה מחלק קטן מן העבירות. עם זאת, אין הוא זכאי להתחשבות כמי שהודה בתחילת המשפט, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר ועוגמת נפש מן המתלוננים אשר העידו ומבני משפחותיהם.

שיקול נוסף אשר יש להתחשב בו בגזירת עונשו של הנאשם הוא הרתעתו האישית של הנאשם (סעיף 40 לחוק) לבל יבצע מעשים דומים בעתיד. בהתאם להערכות המסוכנות אשר הוגשו מטעם הצדדים הרי שקיימת מסוכנות מן הנאשם,

בין היתר, בשל כך שהוא אינו מודע לבעייתיות במעשיו, מכחיש אותם, ואף בני משפחתו אינם מוכנים להאמין בדבר ולכן לא יוכלו לסייע לו ולזהות מצבי סיכון בעתיד, כאשר אף לדעת המומחה מטעם ההגנה בנוגע לקורבנות בעלי קרבה לנאשם ובמקומות פרטיים קיימת מסוכנות ברמה בינונית. מכאן, שנדרש עונש אשר ירתיע את הנאשם בפני ביצוע מעשים מסוג זה בעתיד.

בגזירת העונש שקלנו אף את הרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק) מפני ביצוע עבירות מין כלפי קטינים. המדובר בנגע קשה ומעשים המכוונים נגד קטינים חסרי הגנה, אשר בית המשפט חייב להירתם למאבק בעבירות אלו על ידי השתתפות עונשים מרתיעים.

לקולא התחשבנו בגזירת העונש בגילו של הנאשם (כ-58 שנים) בכך שהוא נעדר הרשעות קודמות, ניהל אורח חיים נורמטיבי במשך השנים, תרם לחברה, התנדב בעבר במשמר האזרחי, והשתתף בפרויקט שכר מצווה של לשכת עורכי הדין.

כמו כן, התחשבנו בנזק שנגרם לנאשם ממעצרו ומניהול ההליך, מכך שהנאשם שהה במשך תקופה ארוכה במעצר ובמעצר בית, בכך שהוא איבד את מטה לחמו מאחר ואינו יכול לעסוק בעריכת דין ובשל כך ירד מנכסיו עד כדי חדלות פירעון.

זאת ועוד, מעדות אחות הנאשם עולה הפגיעה הקשה במשפחתו של הנאשם ובעיקר בילדיו ואמו והתמודדותם הקשה עם כתב האישום שהוגש כנגדו ומאוחר יותר הרשעתו.

לאור האמור ובשקילת מכלול נסיבות העניין הרי שמתחייבת במקרה זה ענישה ממשית בדמות מאסר בפועל לתקופה משמעותית, כאשר מצאנו כי לנוכח הדמיון בין האישומים יש לגזור עונש אחד לכלל האישומים, תוך התחשבות במספר העבירות, תדירותן תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים לבין העונש (סעיף 40יג(ג)).

לאור האמור, לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים, את מכלול נסיבות העניין ואת השיקולים לקולא ולחומרא, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 8 שנים בניכוי ימי מעצרו מיום 31.5.11 עד יום 9.11.11.

ב. מאסר מותנה של 18 חודשים והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת מין שהיא פשע.

ג. פיצוי למתלונן ד' בסך 25,000 ₪.

פיצוי למתלונן ק' בסך 15,000 ₪.

פיצוי למתלוננים נ', ח', ד' ו א בסך 10,000 ₪ לכל אחד מהם.

הפיצוי יופקד לחשבון נאמנות שיפתח על ידי הורי הקטינים או האפוטרופוס של הקטינים על פי פרטים שימסרו

על ידי ב"כ המאשימה וממנו ניתן יהיה למשוך לטובת הקטינים בלבד ובאישור האפוטרופוס הכללי או בית משפט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ה, 28 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.

אריאל חזק, שופט

יעל רז-לוי, שופטת

נתן זלוצובר, שופט אב"ד